

... a za všechno vážně dík, zas za půl roku a doufám, že nepřijde kouuuzelníík!! :-D.....
aneb vypadá to, že se blíží světélko v tunýlku? Páč ráno dostal Rumíček co? Dostal po své krásné a miloučké tlamičce. Ledva se čoklidi napucli, připadlo mu, že jako je vhodná příležitost, tak proč to nezkusit. Poprvé se docentka Talířová enem přísně zadívala (to jí vyloženě ale jde!). To se ukázalo jako nedostatečné varování. Tož to trochu vytunila a dala mu herdu hlavou, ať se jako vyklidní. Nevyklidnil, tak se ozvalo její mocné hááf a bum a bylo to. Leč jak jsem předpokládala, radoval se páníček možná předčasně. Neb když jsem s ní vyrazila na druhou ranní prochajdu a vehementně se k nám přidružil Douí, který jinak zvrací, ledva zahlédne jen jediný její flekatý chlup, byla Talinka zcela jiného názoru. Změnila se v houpacího konika a vesele na Douího poblafávala. Jestli to byla nabídka k sexu, či se jen tak radovala z toho, že konečně od ní neutíká, se jaksi nedá rozklíčovat a já to zkoušet nehodlám. Dneska je to 22. den, takže za mě pořád ve střehu a muž s brašnou prostě projít nesmí. Každopádně Talinka dneska snaživě hezky předvedla dvakrát k noze vč. pár kroků vpřed a byla ze sebe radostná. Taky si vystavila holuba doupňáka, který pěkně spolupracoval a šla radostně dom. Aby mohl jít ven hopikat Rumíček, zaběhat si pěkně slalom mezi lavičkama, zaujmout pozici "Do domečku!" což značí zaparkovat mezi moje rozkročené nohy a následně takto komicky pochodovat vpřed. A taky si stihnul vylepčiti náladičku, aby si nemyslel, že všechny feny jsou dneska tak vostrý jako Tali. To když jsme potkali družnou jorkšírku a oni spolu běhali kolečka. Pak nám to rozbil volně pobíhající kokr od dementního majitele, kterému je fuk, kde jeho pes je. Minule to skončilo tím, že jsme na sebe povykovali, když se nehodlal rychleji hnout apsa není "překvapivě" schopen odvolat /přece ho nebude drilovat, nebude ho týrat tím, že by měl poslouchat, jak zní jeho slova, ale že tím prudí ostatní, je mu fučík/. Následně jsem prostě šla s Talinkou dál a když pes napochodoval do našeho baráku, neřešila jsem, jak si ho majitel z toho baráku dostane. Doufala jsem - trapně, vím - že ho to poučí a bude na psa dávat pozor. Nooo. ... tak ne. Tudíž dneska hodlal otravovat Rumíčka. Když na něj chtěl naskočít, došla mi trpělivost a letěl. Doufám, že do odpoledne se počasí nezkazí natolik, abychom si nemohli užít dlouhou prochajdu v polích. Ne že by hnusný počasí znamenalo kratší procházku :-D, ale člověk si ji tak neužije.